

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/67/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320205589
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1320205589.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: M. S. G., J. O. XX.XX.XXXX, bytom u matky, štátnu občianku SR, zastúpenú opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom: Vazovova 7/A, Bratislava, maloleté dieťa rodičov - matky: S. Z. G., V. S., J. O. XX.XX.XXXX, Y. G.: V. X, Bratislava, štátnej občianky SR a otca: M. G., J. O. XX.XX.XXXX, Y. G.: E. XX, M. G.: M. O. S. XX/X, XXXX G., V., štátny občan SR, zastúpený AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom: Kmeťova 26, Košice, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, za konania o návrhu na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 22. apríla 2020 , č. k. 39P/89/2020 - 117, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Bratislava III zo dňa 22. apríla 2020 , č. k. 39P/89/2020 - 117 potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 22.04.2020, č.k. 39P/89/2020 - 117, návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

2. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia uviedol, že návrhom, doručeným súdu prvej inštancie dňa 28.04.2020 vo veci, vedenej pod sp.zn. 37P/11/2020, sa otec domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd dočasne zverí maloletú do osobnej starostlivosti otca, ktorý bude maloletú zastupovať v bežných veciach a spravovať jej majetok, do právoplatného skončenia konania o návrhu otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, vedeného na súde pod sp. zn. 37P/11/2020. otec zároveň žiadal, aby súd zároveň matke uložil povinnosť matke odovzdať maloletú do osobnej starostlivosti otca okamžite po doručení rozhodnutia s tým, že rozhodnutie je predbežne vykonateľné.

3. Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 29.04.2020 č.k. 37P/11/2020- 168 vylúčil návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia na samostatné konanie. Veci bola pridelená sp.zn. 39P/89/2020. Otec svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 37P/11/2020 prebieha konanie vo veci samej o jeho návrhu na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, v ktorom sa domáha zverenia maloletej do svojej osobnej starostlivosti, a to jednak z dôvodu nerešpektovania súdnych rozhodnutí zo strany matky, a tiež v snahe ochrániť svoje dieťaťa, ktoré je v starostlivosti matky vystavované traumatizujúcim situáciám, s cieľom zabezpečiť zdravý vývoj osobnosti maloletej a právo dieťaťa na oboch rodičov. Matka maloletej otcovi v uplatňovaní jeho rodičovských práv bráni, a to nie z dôvodu ochrany záujmov maloletej, ale len s cieľom spôsobiť otcovi maloletej ujmu, natrvalo ho vytesniť zo života maloletej. Otec maloletej už od podania návrhu na rozvod manželstva v roku 2013 nemá účinný dosah na výchovu maloletej a netrávi s ňou ani minimálnych 30 % času. Počas dlhotrvajúceho súdneho konania vedeného od roku 2013 na Okresnom súde Svidník prebehlo rozsiahle dokazovanie, a to predovšetkým znaleckými posudkami

znalcov z odboru psychológie, výsluchom maloletej, výsluchom rodičov maloletej, ktorí pred súdom konfrontovali svoje postoje k výchove maloletej. Posledným meritórnym rozhodnutím, ktoré v súčasnosti právoplatne upravuje pomery medzi účastníkmi konania, je rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, ktorý po dôkladnom zvážení skutkových okolností rozhodnutím zo dňa 7.2.2019 upravil styk otca s maloletou spočiatku za asistencie odborného pracovníka občianskeho združenia SPDDD Úsmev ako dar a od 1.9.2020 postupne v dlhších časových intervaloch bez asistencie a bez prítomnosti matky. Zároveň na podnet Krajského súdu v Prešove bolo začaté konanie o uložení výchovného opatrenia a uznesením Okresného súdu Svidník bolo rodičom maloletej uložené výchovné opatrenie, spočívajúce v povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu. Účelom úpravy asistovanej formy styku otca s maloletou bolo, aby poskytnutá odborná pomoc pri asistovanom styku vytvorila podmienky pre realizáciu styku otca s dcérou bez inej osoby a bez matky. Styk mal prebiehať asistovanou formou za prítomnosti inej osoby, ktorá mala odborne napomôcť otcovi obnoviť a udržať kontakt s dcérou, a zároveň neutralizovať prípadné pôsobenie matky na jeho vzťah s maloletou. Účelom výchovného opatrenia uloženého rodičom bolo pomôcť rodičom, aby mohli znovu prevziať obaja svoju rodičovskú zodpovednosť a znovu sa spolu naučili komunikovať, v záujme spoločnej dcéry a jej budúcej výchovy a vývoja. O priebehu asistovaných stykov a tiež výchovného opatrenia občianske združenie SPDDD Úsmev ako dar vydalo niekoľko podrobných správ, ktoré súdu predložili spolu s návrhom otca zo dňa 6.12.2019. V správe o ukončení spolupráce vo veci výchovného opatrenia a asistovaného styku zo dňa 10.11.2019 sa uvádza: "Za daných okolností považujeme nútenie dieťaťa k stretnutiam s otcom bez adekvátnej podpory matky za traumatizujúce. Postoj dieťaťa je významne ovplyvnený správaním matky, ktorá bagatelizuje význam otca v živote dieťaťa. Otec sa stretnutí s psychológom a sociálnym pracovníkom zúčastňoval a absolvoval aj výchovné opatrenie. Matka neabsolvovala navrhnuté výchovné opatrenie ani neprejavila záujem o nariadenú spoluprácu. Vzhľadom k uvedenému, navrhujeme ukončiť spoluprácu." Z vyššie uvedenej správy vyplýva, že matka adekvátne nepodporuje maloletú v styku s otcom, vzťah otca s maloletou bagatelizuje, na asistovaný styk ju dokonca ani neprívádza, taktiež sa uvádza, že matka neabsolvovala nariadené výchovné opatrenie. Otec uviedol, že zo súdneho spisu sp. zn. 2P/16/2015, ako aj zo správ neziskovej organizácie Úsmev ako dar a tiež z komunikácie maloletej s otcom prostredníctvom Skype v zásade vyplýva, že matka aj naďalej sústavne a opakovane nerešpektuje rodičovské práva a povinnosti otca, maloletú v styku s otcom nepodporuje, vystavuje ju traumatizujúcim situáciám, neprejavuje záujem o nariadenú spoluprácu, a zároveň aj naďalej nerešpektuje súdne rozhodnutia. Celková situácia napovedá, že matka nikdy nebude súdne rozhodnutia týkajúce sa styku maloletej s otcom rešpektovať a opakovane bude mariť výkon súdneho rozhodnutia. Zo správy SPDDD Úsmev ako dar zo dňa 31.05.2019 v zásade vyplýva, že prítomnosť matky pri styku je kontraproduktívna, maloletá sa v prítomnosti matky nedokáže uvoľniť, vždy pohľadom kontroluje, či sa matka pozerá a koná tak, ako si to praje. Z tohto dôvodu otec nedokáže prelomiť bariéru a k maloletej sa v súčasnosti priblížiť. Otec považuje tiež za potrebné uviesť, že k stabilite výchovného prostredia maloletej a jej priaznivého vývoja neprispieva príliš častá zmena školských zariadení, ktoré iniciuje matka, navyše bez toho, aby sa o tom s otcom vopred poradila. Maloletá toho času podľa vedomostí otca navštevuje už tretie školské zariadenie v priebehu troch rokov. Maloletá mala spočiatku ako žiačka 1. ročníka navštevovať školské zariadenie v Stropkove (kde pracovala aj matka ako učiteľka I. stupňa). Uvedenú skutočnosť prezentovala aj samotná maloletá pri jej výsluchu realizovanom na Okresnom súde v Stropkove dňa 31.08.2017, kde zákonnej sudkyňi aj uviedla, ako sa do školského zariadenia teší. Následne však matka zo dňa na deň zmenila svoje rozhodnutie, presťahovala sa s maloletou dňa 7.9.2017 do Bratislavy, kde od uvedeného dátumu bola maloletá žiačkou prvého ročníka Základnej školy Matky Alexie a kde od uvedeného dátumu pracovala v danom školskom zariadení aj matka ako učiteľka I. stupňa. Ako matka informovala otca na začiatku posledného školského roka, od septembra 2019 maloletá nastúpila do 3. ročníka Základnej školy, Hlboká cesta 4 v Bratislave, kde znova pracuje aj matka ako učiteľka I. stupňa. Podľa názoru otca, zdravému vývoju maloletej neprospieva takáto častá zmena výchovnovzdelávacieho zariadenia, ako aj detských kolektívov, zvlášť, ak sa tak podľa vedomostí otca deje s najväčšou pravdepodobnosťou z dôvodov na strane matky, s prácou ktorej ako učiteľky I. stupňa vyjadрили nespokojnosť viacerí rodičia jej žiakov v predošlých miestach jej pôsobenia. Vývoj maloletej neprebíha v riadnom výchovnom prostredí (možnosť pôsobenia na výchovu dieťaťa matkou a otcom v rovnakej miere), ktoré by zabezpečilo, aby sa maloletá vyvíjala v súlade so všeobecne akceptovateľnými morálnymi zásadami spoločnosti. Je pritom potrebné tiež zdôrazniť, že vo veci boli márne vyčerpané všetky menej invazívne zákonné prostriedky k zabezpečeniu styku otca s maloletou: návrhy otca na výkon rozhodnutia (predbežných opatrení nariadených Okresným súdom Svidník v rokoch 2014 - 2016) - sp. zn. 3Em/1/2014, 4Em/1/2015, 3Em/1/2016, pričom ani napriek viacerým výzvam zo strany súdu, matka predbežné opatrenia nerešpektovala, trestné stíhanie matky pre pokračujúci

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona (konanie o obžalobe prebieha na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 9T/30/2018), otcom uplatnené nároky na náhradu škody za zmarené stretnutia (na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 7C/49/2016, 4C/69/2016, 6C/105/2016), v súčasnosti je neprávoplatne rozhodnuté vo veci sp. zn. 7C/49/2016 rozsudkom zo dňa 29.5.2019. Za zvlášť závažnú skutočnosť považuje otec potrebné uviesť, že v súvislosti s nerešpektovaním predbežných opatrení zo strany matky, napriek viacerým výzvam súdu, na základe trestných oznámení podaných otcom maloletej bola na ňu zo strany Okresnej prokuratúry Svidník podaná obžaloba pre pokračujúci prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Je zrejmé, že ani pod ťarchou trestného stíhania, ako aj súdneho konania o podanej obžalobe sa postoj matky k realizácii rodičovských práv otca nezmenil, čomu nasvedčuje absolútna ignorácia posledných súdnych rozhodnutí z jej strany. Z uvedeného vyplýva, že iné - miernejšie - alternatívne opatrenia neboli dostatočne účinné. Za danej situácie, keď matka neumožnila, aby sa uskutočnili stretnutia asistovanou formou, ktorých účelom bolo, aby došlo k postupnému obnoveniu vzťahu otca s maloletou za súčasného rešpektovania jej najlepšieho záujmu, sa otec maloletej žiadnych stretnutí od 1.9.2019 s maloletou nezúčastňuje. Otec nechce maloletú vystavovať traumatizujúcim situáciám. Avšak v súvislosti s popísaným skutkovým stavom je toho názoru, že je potrebné aj v súvislosti s návrhom na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností bezodkladne upraviť pomery do právoplatného skončenia konania navrhovaným neodkladným opatrením. Matka nerešpektuje ani platné a účinné súdne rozhodnutie o úprave styku starých rodičov G. s maloletou. Starí rodičia z uvedeného dôvodu podali aj návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia, ktorý bol však zo strany súdu zamietnutý. Predmetné konanie prebiehalo na súde pod sp.zn. 37Em/9/2017. Z uvedeného v zásade vyplýva, že matka nerešpektuje ani právo maloletej poznať svoju širšiu rodinu. Na súde prebieha aj konanie o návrhu matky na zvýšenie výživného pod sp. zn. 38P/343/2017. Otec má za to, že pokiaľ maloletá bude naďalej ponechaná v starostlivosti matky, otcovi nebude nikdy umožnené realizovať jeho rodičovské práva. K tomu, aby mohol zabezpečiť riadnu starostlivosť o maloletú, má vytvorené všetky predpoklady vo svojom bydlisku v Rakúsku, v meste Bregenz. Otec je zároveň pripravený prispôbiť všetky svoje pracovné povinnosti tak, aby sa na prvom mieste mohol plnohodnotne venovať maloletej.

4. Súd prvej inštancie v rámci skutočného stavu zistil, že maloletá bola právoplatne zverená do osobnej starostlivosti matky rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 04.09.2014 č.k. 2P/32/2013-407. O návrhu otca na zmenu zverenia maloletej do jeho osobnej starostlivosti bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 09.04.2018 č.k. 2P/16/2015-2129 tak, že súd otcov návrh zamietol, a zároveň zamietol i návrh matky na zákaz styku otca s maloletou, v ktorých častiach nadobudol rozsudok právoplatnosť dňa 01.03.2019. Rozsudok bol v týchto častiach potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 07.02.2019 sp.zn. 21CoP/20/2018. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti úpravy styku otca s maloletou bol zmenený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 07.02.2019 sp. zn. 21CoP/20/2018, právoplatným dňa 01.03.2019 tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou v každom párnom kalendárnom týždni v piatok od 13:00 hod do 18:00 hod, za asistencie psychológa občianskeho združenia Poradenské centrum Nádej so sídlom Mokrohajská 3, Bratislava, akreditovaného krízového strediska MPSVaR na vykonávanie vybraných opatrení sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately podľa zák. č. 305/2005 Z.z. o sociálnoprávnej ochrane a kuratele v priestoroch tohto združenia na miestach určených týmto združením, vždy za asistencie určeného psychológa s tým, že týmto spôsobom bude otec oprávnený stretávať sa s maloletou do 30.08.2019. V prípade vážnych dôvodov, pre ktoré by sa styk realizovať nemohol, sú rodičia maloletej povinní minimálne 24 hodín pred realizáciou styku oznámiť okolnosti, ktoré bránia realizácii styku Poradenskému centru Nádej, so sídlom Mokrohajská 3, Bratislava. Matka je povinná maloleté dieťa riadne pripravené v určený čas odovzdať určenému asistentovi tohto občianskeho združenia v mieste sídla združenia. Otec bol oprávnený v mesiacoch september až november 2019 stretávať sa s maloletou v každom nepárnom kalendárnom týždni v sobotu v čase od 13:00 hod do 18:00 hod a v nedeľu v čase od 13:00 hod do 18:00 hod. Od mesiaca december 2019 každý víkend v nepárnom kalendárnom týždni v čase od piatka od 17:00 hod do nedele do 18:00 hod s tým, že otec je oprávnený maloletú v určený čas prevziať v mieste bydliska matky a po ukončení styku v určenom čase je povinný maloletú matke v mieste jej bydliska odovzdať. Otec je oprávnený stretávať sa s maloletou počas zimných prázdnin v každom nepárnom kalendárnom roku od 27.12. od 09:00 hod do 02.01. do 16:00 hod a v každom párnom kalendárnom roku od 24.12. od 09:00 hod do 26.12. do 10:00 hod. Počnúc kalendárnym rokom 2020 je otec oprávnený stretávať sa s maloletou každý párný kalendárny rok počas veľkonočných sviatkov v čase od veľkonočného piatka od 09:00 hod do veľkonočnej soboty do 19:00 hod a každý nepárný kalendárny rok v čase od veľkonočnej nedele od 09:00 hod do veľkonočného pondelka do 17:00 hod.

Počnúc kalendárnym rokom 2020 je otec oprávnený stretávať sa s maloletou počas letných školských prázdnin každý rok v čase od 01.07. od 09:00 hod do 15.07. do 19:00 hod a od 01.08. od 09:00 hod do 15.08 do 19:00 hod. Matka je povinná maloletú na stretnutie s otcom riadne pripraviť a odovzdať ju otcovi v mieste svojho bydliska. Otec je povinný maloletú po skončení styku odovzdať matke v mieste jej bydliska. Obaja rodičia sú povinní v prípade, že sa styk z vážnych dôvodov nebude môcť uskutočniť, oznámiť túto skutočnosť druhému z rodičov, najneskôr v deň pred začatím styku. Otec je oprávnený stretávať sa s maloletou prostredníctvom Skype každý týždeň v stredu a v piatok od 18:00 hod do 18:30 hod. Matka je povinná zabezpečiť, aby maloletá bola dostupná na konverzáciu s otcom prostredníctvom web kamery a aplikácie Skype. Matka je povinná informovať otca o všetkých podstatných náležitostiach maloletej, týkajúcich sa najmä jej zdravotného stavu, jej školských aktivít, a to vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca písomne. Otec je povinný oznámiť matke svoju emailovú adresu pre potreby komunikácie rodičov o maloletej, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. O trovách konania bolo rozhodnuté tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

5. Uznesením Okresného súdu Svidník zo dňa 15.03.2019 č.k. 2P/16/2015-2350 súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zmenil výrok II. rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 07.02.2019 sp. zn. 21CoP 20/2018 v časti asistovaného styku tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou v každom párnom kalendárnom týždni v piatok od 13:00 hod do 18:00 hod za asistencie psychológa občianskeho združenia Úsmev ako dar, Ševčenkova 21, Bratislava, registrovaného MV SR, VVS/1-900-90-374, na miestach určených týmto združením, pričom tento spôsob styku mal prebiehať do 30.08.2019. V prípade vážnych dôvodov, pre ktoré by sa styk realizovať nemohol, boli rodičia maloletej povinní minimálne 24 hodín pred realizáciou styku oznámiť okolnosti, ktoré bránia realizácii styku, subjektu, u ktorého sa styk má vykonať. Matke uložil súd povinnosť maloleté dieťa riadne pripravené v určený čas odovzdať určenému asistentovi združenia v mieste týmto asistentom určenom. Uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.06.2019 sp. zn. 21CoP/79/2019 súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že nariadil neodkladné opatrenie, podľa ktorého bol otec oprávnený stretávať sa s maloletou v každom párnom kalendárnom týždni v piatok od 13:00 hod do 18:00 hod za asistencie psychológa občianskeho združenia Spoločnosť priateľov detí z detských domovov Úsmev ako dar, o.z., so sídlom Ševčenkova 21, Bratislava, IČO: 17 316 537, registrovaného MV SR VVS/1-900-90-374, v priestoroch tohto združenia na miestach určených týmto združením, vždy za asistencie určeného psychológa s tým, že týmto spôsobom bude otec oprávnený stretávať sa s maloletou do 30.08.2019. V prípade vážnych dôvodov, pre ktoré by sa styk realizovať nemohol sú rodičia maloletej povinní minimálne 24 hodín pred realizáciou styku oznámiť okolnosti, ktoré bránia realizácii styku združeniu Spoločnosť priateľov detí z detských domovov Úsmev ako dar, o.z., so sídlom Ševčenkova 21, Bratislava, IČO: 173 165 37, registrovaného MV SR VVS/1-900-90-374. Matka je povinná maloleté dieťa riadne pripravené v určený čas odovzdať určenému asistentovi tohto občianskeho združenia v mieste sídla združenia. Neodkladným opatrením sa menil výrok II. rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 21CoP/20/2018-2337 zo dňa 07.02.2019, a to v časti určenia subjektu vykonávajúceho asistovaný styk. Nariadené neodkladné opatrenie trvalo do 30.08.2019.

6. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 2 ods.1, 2, § 360, § 367 Civilného mimosporového poriadku, § 324, § 325 ods.1, § 328 ods. 1, § 326 ods.1, § 329 ods. 1, 2, CSP, a vecne tým, že neodkladným opatrením môže súd nariadiť zverenie maloletého dieťaťa do starostlivosti druhého rodiča, ktorý nemá maloleté dieťa vo svojej starostlivosti, alebo do starostlivosti inej osoby, alebo do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, ak je daná neodkladná potreba úpravy pomerov. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho uznesenia uviedol, že nevyhovел návrhu otca na zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti neodkladným opatrením z dôvodu, že nemal preukázanú neodkladnú potrebu úpravy pomerov nariadením neodkladného opatrenia. Na základe vyššie uvedených psychologických správ a vyjadrenia maloletej je zrejmé, že zmena zverenia z osobnej starostlivosti matky, u ktorej sa maloletá cíti bezpečne a má s ňou vytvorený blízky citový vzťah, na osobnú starostlivosť otca, ku ktorému má maloletá negatívny postoj bez vytvoreného blízkeho citového vzťahu, by nebola v záujme maloletej, ktorá sama otca odmieta, bojí sa ho a nechce sa s ním stretávať, pričom prežíva negatívne zážitky spojené s otcom a jeho rodičmi. Zmena zverenia neodkladným opatrením by podľa názoru súdu prvej inštancie nebola v súlade s oprávneným záujmom maloletej, ktorý má prednosť pred záujmom rodiča. Takáto zmena by mohla mať na maloletú negatívny dopad a mohla by byť pre ňu veľmi traumatizujúca. Maloleté dieťa musí dobu výkonu stretnutí, resp. zverenie vnímať ako harmonickú a bezpečnú zónu. Dieťa nemôže stretávanie s rodičom, alebo zverenie rodičovi vnímať s obavou, ako trest alebo nútenú povinnosť, voči ktorej by sa nemohlo brániť, hoci ju

z preukázanej vnútornej obavy odmieta. Násilná zmena zverenia je odôvodnená iba v prípade zjavne nezákonného konania rodiča, s ktorým dieťa žije, ak tento rodič aktívne, fakticky, preukázateľne bráni styku maloletému dieťaťu proti jeho vôli s druhým rodičom ako oprávnenou osobou. Ak však samé dieťa styk odmieta, je použitie donucovacích opatrení, resp. zmena zverenia kontraproduktívne, a to práve z dôvodu, že môže mať za následok degradáciu vzťahov medzi dieťaťom a neempatickým rodičom. Na základe vyššie uvedeného dospel súd prvej inštancie k záveru, že za súčasnej situácie nie je zmena zverenia v súlade so záujmom maloletej, preto návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

7. Otec podal voči uzneseniu súdu prvej inštancie odvolanie, pričom v rámci odvolania uviedol, že svoje odvolanie podáva v zmysle ustanovenia § 62 odsek 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej ako CMP) z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci; podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako CSP) z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; Otec zdôraznil, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní zohľadnil psychologickú správu PhDr. Márie Sadivovej zo dňa 25.01.2017; lekárska správa MUDr. Terézie Rosenbergerovej zo dňa 29.09.2017; psychologickú správu PhDr. Márie Sadivovej zo dňa 02.10.2017, psychologickú správu PhDr. Márie Sadivovej zo dňa 11.03.2019, ako aj výsledky pohovoru s maloletou realizovanom pred opatrovníkom zo dňa 12.04.2019; Otec má za to, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil skutočnosťami, s ktorými sa už aj odvolací súd riadne vysporiadal vo svojich meritórnych rozhodnutiach, pričom zohľadnili najlepší záujem maloletého dieťaťa a upravili styk otca s maloletou asistovanou formou a počnúc septembrom 2019 bez obmedzenia. Účelom úpravy asistovanej formy styku otca s maloletou bolo, aby poskytnutá odborná pomoc pri asistovanom styku vytvorila podmienky pre realizáciu styku otca s dcérou bez inej osoby a bez matky. V správe o ukončení spolupráce vo veci výchovného opatrenia a asistovaného styku zo dňa 10.11.2019, vypracovanej občianskym združením Úsmev ako dar sa uvádza: "Za daných okolností považujeme nútenie dieťaťa k stretnutiam s otcom bez adekvátnej podpory matky za traumatizujúce. Postoj dieťaťa je významne ovplyvnený správaním matky, ktorá bagatelizuje význam otca v živote dieťaťa. Otec sa stretnutí so psychológom a sociálnym pracovníkom zúčastňoval a absolvoval aj výchovné opatrenie. Matka neabsolvovala navrhnuté výchovné opatrenie ani neprejavila záujem o nariadenú spoluprácu. Vzhľadom k uvedenému, navrhujeme ukončiť spoluprácu." Správa občianskeho združenia obsahuje diametrálne odlišné závery, ako sú uvádzané v psychologických/lekárskych správach, ktoré odborníci vyhotovujú na základe jednostranných informácií zo strany matky. Dôkazy, z ktorých súd vychádzal (uvedené v bode 1 a 2) a skutočnosti, ktoré z nich vyvodil, predstavujú nesprávne skutkové zistenia, ktorými súd prvej inštancie odôvodnil napadnuté rozhodnutie, na základe týchto nesprávnych skutkových zistení súd prvej inštancie vec aj nesprávne právne posúdil, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 62 odsek 1 CMP a § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Zároveň rozhodnutím súdu došlo aj k porušeniu práva na spravodlivý proces z toho dôvodu, že súd sa vôbec nevysporiadal a vyslovene odignoroval otcom predložené správy o priebehu asistovaných stykov vypracované občianskym združením Úsmev ako dar, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Otec má za to, že súd prvej inštancie si teda prevzal za „svoje“ právne závery odborníkov o potrebe pozastavenia styku otca s maloletou. K uvedenému otec uviedol, že správy od vyššie uvedených odborníkov sú opakovane zo strany matky predkladané v súdnych konaniach a boli niekoľkokrát predmetom hodnotenia súdov prvej inštancie i odvolacích súdov. Predmetné správy nemôžu byť v žiadnom prípade objektívne pre posúdenie vzťahu maloletej a jej otca, keďže boli vyhotovené vždy len po podaní jednostranných informácií zo strany matky maloletej. Odborných vyšetrení sa nikdy nezúčastnil otec maloletej, a psychológovia pracovali len s informáciami získanými od matky. Správy, ktoré vychádzajú z jednostranných informácií nie sú spôsobilé objektívne hodnotiť skutočný vzťah medzi maloletou a jej otcom. Predkladané správy podľa otca nemôžu byť považované za spôsobilý dôkaz na preukázanie skutočnosti tvrdených matkou. Navyiac s predmetnými správami sa vyporiadal súd už v základnom konaní tak, že v najlepšom záujme maloletého dieťaťa bolo upraviť styk otca s maloletou. Otec taktiež uviedol, že psychický stav maloletého dieťaťa je medicínska otázka, ktorú je oprávnený riešiť odborník z príslušnej oblasti. Avšak otázka komu má byť dieťa zverené, resp. s kým je oprávnené sa stretávať je otázkou právnou, ktorú sú oprávnené riešiť súdy a v žiadnom prípade tieto otázky neprislúcha riešiť PhDr. Sadivovej, ako klinickej psychologičke, či MUDr. Rosenbergerovej ako pedopsychiatricke. Uvedené odborníčky podávajú správy s obdobným obsahom počnúc rokom 2014,

kedy sa začal spor o styk otca s maloletou, pričom tieto správy sú vždy vyhotovované len na základe jednostranných informácií podaných zo strany matky maloletej, čo napokon vyplýva z ich obsahu. Svojimi závermi dané odborníčky prestupujú svoje kompetencie, keďže sa vyjadrujú k právnym otázkam. Otec má za to, že súd prvej inštancie nemohol mať za preukázaný aktuálny psychologický stav maloletej a úroveň starostlivosti matky, ak vychádzal zo správ z rokov 2017 a 2019. Súd prvej inštancie v rámci rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia však vychádzal z jednostranných a navyše neaktuálnych psychologických správ a nijako sa nezaoberal aktuálnymi správami občianskeho združenia SPDDD Úsmev ako dar, ktorými otec maloletej osvedčoval nevyhnutnosť úpravy pomerov nariadením neodkladného opatrenia. Otec má za to, že súd prvej inštancie tak prioritizuje dôkazy, predkladané a vystavované na základe jednostranných vyjadrení matky opakovane od roku 2014, pred dôkazmi vystavenými nezávislým subjektom určeným súdom na vedenie asistovaných stykov, navyše bez toho, aby sa so všetkými dôkazmi riadne vysporiadal, a vysvetlil prečo nechal do úvahy správy vypracované subjektom Úsmev ako dar. Pokiaľ ide o výsluch maloletej otec uviedol, že opis skutočností maloletou je s najväčšou pravdepodobnosťou dôsledkom otvoreného antagonistického správania matky k otcovi maloletej a k starým rodičom, ktoré prispieva k negatívnemu postoju maloletej. Je potrebné zdôrazniť, že maloletá je v osobnej starostlivosti matky, teda dieťa je v (výlučnej) dispozičnej sfére matky a objektívne má preto matka najširšie možnosti ovplyvňovania maloletej pozitívnym smerom. Je len na matke a jej subjektívnom postoji, ako tento vplyv na maloletú využije a ako naplní uloženú právnu povinnosť dieťa pozitívne motivovať na styk s otcom. Priestor otca a rovnako starých rodičov k pôsobeniu na maloletú v porovnaní s priestorom, ktorý k tomu má matka, bol a je mizivý. Za daných okolností je preto predpoklad, že v starostlivosti matky je ohrozený vývoj osobnosti dieťaťa menovite v citovej a charakterovej oblasti, čo je naznačené aj v správe nezávislého subjektu Úsmev ako dar. Otec má za to, že predmetná správa kolízneho opatrovníka nie je dôvodom zamietnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, avšak spoločne so správami občianskeho združenia Úsmev ako dar preukazuje potrebu zmeny výchovného prostredia maloletej. Otec má za to, že v žiadnom prípade totiž nie je v záujme maloletého dieťaťa vyrastať bez otca, ako aj širšej rodiny z jeho strany - starých rodičov, uvedené nie je v záujme jej správneho emocionálneho vývoja. Pokiaľ ide o názor maloletého dieťaťa, tomu má byť venovaná náležitá pozornosť, avšak v súlade s ustanovením § 191 CSP: „Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.“ Ak by súd vychádzal a rozhodoval výlučne na základe názoru vysloveného maloletým dieťaťom, samotné súdne konanie by stratilo svoju opodstatnenosť. Vzťah otca maloleťou, ako aj pobyt u starých rodičov, už boli posúdené v súdnych konaniach, v ktorých boli aj vypracované znalecké posudky (ZP PhDr. Hubovej a ZP PhDr. Halašovej), ktoré obsahujú odlišné odborné závery ako matkou predkladané psychologické správy. Otec má za to, že pokiaľ matka maloletej svojím postojom dlhodobo spôsobuje to, že dieťa odmieta styk s otcom, maloletú na styk po psychickej stránke nepripravuje, a teda týmto spôsobom otcovi v styku bráni, takéto správanie matky, ako aj zotrvanie maloletej v jej výchovnom prostredí, nie je v jej najlepšom záujme. Z vyššie uvedeného vyplýva podľa otca záver, že matka maloletú opakovane bráni otcovi v realizácii styku s maloletou, maloletú na styk nepripravuje. Uvedené naznačuje nevhodnosť výchovného prostredia u matky, ktorá na rozdiel od jej otca výrazným spôsobom ovplyvňuje psychický stav maloletej. Otec má za to, že súd prvej inštancie prijal nesprávne skutkové zistenia, keď prijal závery, že zverenie maloletej do osobnej starostlivosti otca nie je v jej najlepšom záujme. Na základe uvedeného došlo aj k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, keď súd návrh zamietol, pričom podľa názoru otca mal neodkladné opatrenie nariadiť. Otec maloletej v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedol, že matka aj naďalej sústavne a opakovane nerešpektuje rodičovské práva a povinnosti otca, maloletú v styku s otcom nepodporuje, vystavuje ju traumatizujúcim situáciám, neprejavuje záujem o nariadenú spoluprácu, a zároveň aj naďalej nerešpektuje súdne rozhodnutia. Na preukázanie týchto skutočností a dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia predložil správy o priebehu asistovaných stykov občianskeho združenia Úsmev ako dar. Napriek tomu, že ide o významné argumenty zo strany otca maloletej, týmito sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal, nijako ich nevyhodnotil vo vzťahu k otcovi navrhovanému nariadeniu neodkladného opatrenia, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu teda nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c.

Francúzsko z 19. februára 1998). (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 15.7.2010, sp.zn. 5 Cdo 106/2010). Otec ďalej uviedol, že súd prvej inštancie neberie do úvahy všetky zabezpečené dôkazy a je zrejme, že prioritizuje len dôkazy, ktoré boli vyhotovené na základe jednostranných tvrdení matky (viď psychologické správy) a názor dieťaťa, ktorý je významne ovplyvnený správaním matky, ktorá neuznáva rolu otca v živote jej dcéry. Takýmto konaním súd neposkytuje súdnu ochranu dieťaťu i otcovi, nesleduje najlepší záujem dieťaťa, ktoré má právo na obidvoch rodičov. Možno konštatovať, že súd tým zasahuje do práva na rodinný život otca i dieťaťa, keďže poskytuje výlučne súdnu ochranu len matke, ako porušovateľovi práva. Otec uviedol, že matka dlhodobo porušuje práva dieťaťa i otca na styk, za čo je aj trestne stíhaná, a bagatelizuje význam rodiča vo výchove dieťaťa, ako to vyplýva aj zo správy Úsmev ako dar. Záujem maloletého dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri hľadaní konkrétneho najvhodnejšieho usporiadania vzťahov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom a tento záujem vyžaduje, aby sa na jeho výchove podieľali obaja rodičia, ktorí majú v živote maloletého dieťaťa bez pochybností nezastupiteľné postavenie (porov. nález Ústavného súdu Českej republiky vo veci II.ÚS 554/04). Byť spolu je pre rodiča a jeho dieťa základným prvkom rodinného života (porov. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Bronda vs. Taliansko č. 22430/93 zo dňa 9.6.1998) vyplývajúceho z čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Na základe vyššie uvedených dôvodov preto žiada odvolací súd, aby vydal nasledujúce uznesenie: Odvolací súd mení uznesenie Okresného súdu Bratislava III č.k. 39P/89/2019 -117 zo dňa 22.04.2020 tak, že nariaďuje toto neodkladné opatrenie: „Súd dočasne zveruje maloletú M. S. G., J. X.X.XXXX do osobnej starostlivosti otca, ktorý bude dieťa zastupovať v bežných veciach a spravovať jeho majetok, a to načas do právoplatného skončenia konania o návrhu otca na zmenu výkonu úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej, vedenú pod sp. zn. 37P/11/2020. Súd ukladá povinnosť matke S. Z. G., J. O.M. XX.X.XXXX, odovzdať maloletú M. S. G., J. O. X.X.XXXX, do osobnej starostlivosti otca dieťaťa M. G., J. O. XX.X.XXXX okamžite po doručení tohto uznesenia. Uznesenie je predbežne vykonateľné.

8. Matka ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadrili.

9. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom nebol viazaný rozsahom ani dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne a právne správne potvrdiť (§ 387 ods.1,2 Civilného sporového poriadku).

10. Podľa § 65 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

11. Podľa § 66 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

12. Podľa § 67 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

13. Podľa § 366 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

14. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že maloletá M. S. má 9 rokov. O návrhu otca na zmenu zverenia maloletej do jeho osobnej starostlivosti bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 09.04.2018 č.k. 2P/16/2015-2129 tak, že súd otcov návrh na zmenu zverenia zamietol, a zároveň zamietol i návrh matky na zákaz styku otca s maloletou, v ktorých častiach nadobudol rozsudok právoplatnosť dňa 01.03.2019. Rozsudok bol v týchto častiach potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 07.02.2019 sp.zn. 21CoP/20/2018. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti úpravy styku otca s maloletou bol týmto rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 07.02.2019 sp. zn. 21CoP/20/2018 zmenený a styk je upravený v zmysle tohto rozsudku konkrétnym spôsobom. Vzhľadom na to, že styk otca s maloletou dcérou sa v zmysle predmetného rozsudku nerealizuje Okresný súd Svidník uznesením zo dňa 19.03.2019 začal konanie o uloženie výchovného opatrenia, a súčasne rodičom týmto uznesením uložil výchovné opatrenie v trvaní 15 hodín, za účelom zlepšenia komunikácie rodičov, kontrole emócií a akceptácii postavenia druhého rodiča.

15. Účelom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery účastníkov, či už pred začatím konania alebo v priebehu konania. Možno ho nariadiť len vtedy, respektíve dovtedy, kým nie sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie vo veci. Zásadne sa ním neprejudikuje právo účastníkov a tretích osôb. Stráca svoje opodstatnenie akonáhle súd poskytne ohrozenému alebo porušenému právu definitívnu ochranu. Musí byť pritom daná aspoň naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený.

16. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že otec maloletej podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiada, prezverenie maloletej dcéry do svojej osobnej starostlivosti, v zmysle ustanovenia § 25 ods. 4 Zákona o rodine, podľa ktorého ak jeden z rodičov opakovane, bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, môže súd na návrh niektorého z rodičov zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti. Keďže matka otcovi reálne styk určený súdom neumožňuje a už samotná maloletá je voči otcovi takpovediac nastavená antagonisticky (a to práve v dôsledku správania matky), respektíve otca odmieta, otec sa už v roku 2015 z týchto dôvodov domáhal takzvaného prezverenia maloletej do svojej osobnej starostlivosti. Jeho návrh na prezverenie však súd prvej inštancie (OS Svidník) spolu s odvolacím súdom rozsudkom zo dňa 09.04.2018 č.k. 2P/16/2015 - 2129 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 07.02.2019 zamietol. Súd prvej inštancie a rovnako aj odvolací súd vyhodnocoval v tomto konaní konanie matky, ktorým bránila (a stále bráni) otcovi v realizácii styku s maloletou dcérou. V rámci nového konania (t.j. konania momentálne prebiehajúcim na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 37P/11/2020) otec svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia týkajúci sa prezverenia maloletej, okrem rovnakých tvrdení ako v predchádzajúcom konaní odôvodnil aj novými skutočnosťami, akými sú napríklad doložené správy z nemožnosti realizácie nariadeného výchovného opatrenia, z dôvodov nespôlupráce zo strany matky. Odvolací súd v tejto súvislosti nespochybňuje „zúfalstvo“ otca, ktoré musí z dôvodu nerealizovania styku s maloletou dcérou pociťovať. Vzhľadom na veľmi ťažkú a zložitú situáciu trvajúcu roky, hlavne z dôvodu prístupu zo strany matky si odvolací súd dovoľí vysloviť názor, že v prípade, že sa tvrdenia otca uvedené v návrhu (avšak výlučne v rámci konania vo veci samej) v rámci dokazovania preukážu, javí sa dôvodné takzvané prezverenie maloletej do osobnej starostlivosti otca. Tieto skutočnosti je však potrebné podrobiť dokazovaniu vo veci samej, pričom je potrebné zobrať na zreteľ však aj dopad takéhoto rozhodnutia. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedenú situáciu nemôže však súd prvej inštancie ani odvolací súd vyriešiť prostredníctvom nariadenia neodkladného opatrenia, nakoľko podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade absentuje potreba bezodkladnosti úpravy pomerov. Inak povedané, táto situácia medzi rodičmi trvá už roky, a teda riešenie uvedenej situácie prostredníctvom nariadenia neodkladného opatrenia nemá oporu v zákonných ustanoveniach, práve z dôvodu absencie bezodkladnosti úpravy pomerov. Na druhej strane však odvolací súd nespochybňuje právo, a súčasne nárok otca domáhať sa prezverenia maloletého dieťaťa v zmysle ustanovenia § 25 ods. 4 Zákona o rodine, avšak tvrdenia otca je potrebné podrobiť dokazovaniu vo veci samej. Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh otca na prezverenie maloletej M. S. do osobnej starostlivosti otca, ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP). Odvolací súd zdôrazňuje, že je potrebné v predmetnej veci zamerať sa na konanie vo veci samej, v ktorej je nutné vykonať potrebné dokazovanie a rozhodnúť v súlade so záujmom maloletej.

17. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).